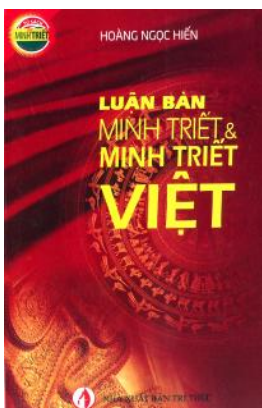

Lê Việt Thường

PHÊ BÌNH LUẬN BẢN MINH TRIẾT & MINH TRIẾT VIỆT

(Bài Mười Bảy)

THỦ THUẬT “HÒA GIẢI HÒA HỢP” DỐI TRÁ BỊP BỌM CỦA CSVN VỚI ĐÁM DÂN CHỦ PHẢN TỈNH “CUỐI”

Trong bài viết tháng trước, bàn về vấn đề Hòa Giải, chúng tôi có viết như sau: “Chỉ lúc đó, Hành Giả mới có thể bắt đầu nói chuyện **HÒA GIẢI** với Tha Nhân được, một sự Hòa Giải *chân thực, bình đẳng, chứ KHÔNG phải loại “hòa giải, hòa hợp” GIẢ TRÁ* hiện nay của *đám Dân Chủ, Phản Tỉnh CUỐI* mà trong thực chất chỉ là một sự **ĐẦU HÀNG** Trá Hình trước **BAO LỰC** của nhà Cầm Quyền CSVN mà thôi !!!

Nhân tiện, chúng tôi xin được đưa ra ở đây một thí dụ **ĐIỂN HÌNH** về tính **GIẢ TRÁ** trong lời nói lãn hành vi của một “thành viên” của đám Dân Chủ, Phản Tỉnh CUỐI vừa đề cập ở trên, không ai xa lạ mà là một “nhân vật” đây tai tiếng: Nguyễn Gia Kiểng.

Qua dòng thời gian mấy chục năm qua, có lẽ tất cả chúng ta đều biết rõ tính tình của NGK là một “tay” hay **NỖ SÁNG** và không bao giờ bỏ lỡ một cơ hội nào để **TỰ ĐÁNH BÓNG MÌNH**. Ngoài ra, căn cứ trên nội dung cuốn sách “Tổ Quốc Ăn Năn” cũng “đây tai tiếng” như tác giả của nó, cũng như những bài viết và những phát biểu về sau của NGK, thì chúng ta được biết rằng sau khi về nước trước năm 1975, NGK đã trở thành một “chuyên viên ngân hàng” (có lẽ cũng

chỉ là một nghề “tay trái” vì NGK tốt nghiệp kỹ sư và sau này cũng sinh sống với nghề kỹ sư này).

Thế mà vào khoảng tháng 5/ 2012, trong bài viết của một tay đàn em “cò mồi” với lời lẽ kiêu “tung hô lãnh tụ ” thật trơ trẽn và sồng sượng không thua gì các tay VĂN NÔ chính hiệu, tề hại nhất trong hàng ngũ CSVN mỗi khi có dịp viết về HCM, thì lại xuất hiện thêm một Chi Tiết MỚI: Theo bài viết này, Nguyễn Gia Kiểng đã từng là **phụ tá bộ trưởng kinh tế với hàm thứ trưởng của chính phủ VNCH cho đến ngày 30-4-1975”** ?????!! (1)

Có hai lý do khiến chúng tôi thắc mắc về câu tuyên bố nêu trên:

1) Thứ nhất, NGK như đã nói ở trên là một “tay” hay NỖ SÁNG và không bao giờ bỏ lỡ một cơ hội nào để TỰ ĐÁNH BÓNG MÌNH, thì **nếu quả thật** NGK đã từng là ” **phụ tá bộ trưởng kinh tế với hàm thứ trưởng của chính phủ VNCH cho đến ngày 30-4-1975”**, thì với loại tình tình như NGK, chắc đương sự khó mà tránh không đã động đến chuyện đó trong suốt bao nhiêu năm qua !

2) Thứ hai, một độc giả bình thường có chút hiểu biết về Kinh Tế, nếu có dịp đọc qua những bài viết của NGK liên quan đến lãnh vực Kinh Tế, hầu chắc sẽ có cảm tưởng không thuận lợi đối với tác giả trong lãnh vực liên hệ. . Riêng chúng tôi đánh giá Nguyễn Gia Kiểng có lẽ **CHƯA đạt tới trình độ của một trí thức hạng trung bình với một chút vốn kiến thức về Kinh Tế**, Trình độ của NGK hiện nay mà còn như vậy thì làm sao mà 40 năm trước đây lại có ai có ý nghĩ “**điên rồ**” “**mời**” NGK ra làm **phụ tá bộ trưởng kinh tế với hàm thứ trưởng của chính phủ VNCH cho đến ngày 30-4-1975**“, như Nguyễn Gia Kiểng và tay “đàn em” huyền hoang tuyên bố ?????!!

Trên đây là hai thắc mắc chính yếu thúc đẩy chúng tôi tìm cách làm SÁNG TỎ câu chuyện nêu trên.

Cơ hội đã đến khi chúng tôi có dịp làm quen với một **Vị có Địa Vị trong chính phủ VNCH trước 1975**. Vị này là “**dân Du Học**” về nước phục vụ nhiều năm trước biến cố 1975 và **rất nắm vững tình hình nội bộ của các cơ quan của chính phủ VNCH trước 1975**

liên quan đến lãnh vực KINH TẾ. Và Vị này cho biết cần phải phân biệt 2 giai đoạn:

_ giai đoạn từ 1974 sau khi có Cải Tổ chính phủ và

_ giai đoạn trước khi có Cải Tổ chính phủ (1974).

Trong lãnh vực KINH TẾ, sau cuộc Cải Tổ chính phủ năm 1974, ông Nguyễn Văn Hào được bổ nhiệm làm Phó Thủ tướng đặc trách phát triển Kinh tế kiêm chức vụ Bộ trưởng Bộ Canh nông và Kỹ nghệ.

Các Bộ liên hệ đến phần "phát triển Kinh Tế" được "tái cấu trúc" từ năm 1974 và gồm hai bộ:

Thương Mại và Tài Chánh với Bộ Trưởng và Phụ Tá cho mỗi Bộ,

Điều đáng chú ý ở giai đoạn này là Không còn Bộ Kinh Tế như trước năm 1974 nữa. Do đó, trong giai đoạn sau 1974, Nguyễn Gia Kiểng **KHÔNG THỂ** làm "Phụ Tá" MA cho một ông "Bộ Trưởng" MA với hàm "Thứ Trưởng" MA trong một "Bộ Kinh Tế" MA!

Điều vừa đề cập ở trên với tính chất đây "Hoang Tưởng" nhưng cũng chính là điều mà tay đàn em "cò môi" có vẻ ngụ ý trong bài viết khi phát biểu rằng Nguyễn Gia Kiểng đã từng là "phụ tá bộ trưởng kinh tế với hàm thứ trưởng của chính phủ VNCH cho đến ngày 30-4-1975" **????!!** tức là y cho độc giả ngầm hiểu rằng Nguyễn Gia Kiểng là phụ tá bộ trưởng kinh tế suốt trong khoảng thời gian (1974-1975) khi mà Bộ Kinh Tế trên thực tế không còn hiện hữu nữa sau cuộc cải Tổ chính phủ năm 1974 cho đến ngày 30-4-1975" **????!!**

-

Trở lại tình hình nội bộ trong lãnh vực Kinh Tế trước năm 1974 khi mà Bộ Kinh Tế vẫn còn hiện hữu, thì Vị trên cho biết như đã nói ở trên rất nắm vững tình hình nội bộ của các cơ quan của Bộ Kinh Tế, nhất là DANH SÁCH các "nhân vật" cầm đầu Bộ KT cũng như DANH SÁCH các "nhân vật" tham dự các buổi họp LIÊN BỘ hay Nội Bộ của riêng Bộ Kinh Tế TỪ CẤP GIÁM ĐỐC TRỞ LÊN.

Vị trên còn **KHẲNG ĐỊNH** rằng trong các DANH SÁCH nêu trên **KHÔNG có “nhân vật” nào tên là Nguyễn Gia Kiểng cả, cũng như chưa từng gặp “nhân vật” nào tên là Nguyễn Gia Kiểng trong các buổi họp LIÊN BỘ hay Nội Bộ của riêng Bộ Kinh Tế TỪ CẤP GIÁM ĐỐC TRỞ LÊN.**

Do đó, câu hỏi được đặt ra ở đây là câu chuyện Nguyễn Gia Kiểng làm phụ tá bộ trưởng kinh tế với hàm thứ trưởng của chính phủ VNCH xảy ra **KHI NÀO** hay **chỉ có trong trí tưởng tượng BỆNH HOẠN của đương sự mà thôi ???!!!**

ĐÚNG LÀ “XAO KE”, LÁO KHOÉT !!!

Tóm lại, Nguyễn Gia Kiểng khi Viết Văn thì **ĐẠO VẪN** như chúng tôi đã trình bày trong bài viết “*Hiện Tượng Kỳ Quái: Tổ Quốc Ấn Nấn*”, khi Hoạt Động thì **GIẢ MAO** Danh Tánh người khác (Nguyễn Hộ) (trong bài “*Các Màn Kịch Cuối Mùa Của Các Tay Dân Chủ Phản Tỉnh CUỘI*”), khi khai Lý Lịch thì **KHAI GIAN, KHAI LÁO** như chúng tôi vừa chứng minh ở trên.

Một kẻ như Nguyễn Gia Kiểng có lẽ KHÔNG nên giao bất cứ công việc gì ở ngoài đời, hưởng gì một chức vụ trong guồng máy chính quyền !!!

Trở lại vấn đề “Hòa Giải”, Hoàng Ngọc Hiến viết :

Những năm gần đây , văn hóa của ta đã khoan hòa tiếp nhận những thành tựu của Thơ mới, Tự lực văn đoàn, nhiều tác phẩm hay của thế giới (thời gian trước bị xem là cấm kỵ). Nên xem đây là những dấu hiệu phát triển của nền văn hóa của ta. Trong quá trình phát triển xã hội không sao tránh khỏi những xung đột, mâu thuẫn trong các lĩnh vực chính trị, kinh tế, xã hội – văn hóa với tinh thần khoan hòa là một sức mạnh to lớn góp phần vào sự củng cố thống nhất quốc gia và đoàn kết dân tộc.

Để xây dựng kinh tế, cần động viên tiềm lực (vốn và kỹ thuật), phát huy tinh thần “kinh bang tế thế” của mọi tầng lớp và của mỗi người trong xã hội ta. Trong hai cuộc kháng chiến trước đây, chính sách đại đoàn kết toàn dân là nhân tố quyết định bảo đảm sự thành công. Trong sự nghiệp dựng nước hiện nay, “sức mạnh đoàn kết toàn dân lại càng cần phải phát huy hơn bao giờ hết”. Một đặc điểm của lịch sử đương đại nước ta là đấu tranh vũ trang kéo dài nhiều thập kỷ, trong đó sự phân chiến tuyến tất yếu và tàn nhẫn đến mức tàn khốc không tránh khỏi để lại những vết hằn và mặc cảm trong tâm lý nhiều tầng lớp nhân dân... Trong tình hình như vậy, văn hóa mà bản chất là sự bao dung có một vai trò hết sức to lớn trong việc củng cố khối đoàn kết toàn dân, rộng hơn nữa, của toàn thể cộng đồng người Việt, bao gồm cả hàng triệu Việt kiều đương sống ở hải ngoại. Ngoài ra cũng phải tính đến những mặc cảm mà những sai lầm tả khuynh trong đấu tranh giai cấp và cải cách xã hội để lại trong tâm tư thâm kín của không ít người sống trong chế độ ta. Để thực hiện nhiệm vụ nói trên, bản thân văn hóa phải tiếp tục mở rộng sự khoan hòa. Một sự đánh giá công bằng hơn những thành tựu của văn hóa miền Nam thời kỳ trước đây (trước 1975), một sự quan tâm chân tình hơn, đầy đủ hơn tới những thành tựu văn hóa ở mọi lĩnh vực của những người Việt ở hải ngoại chẳng những làm phong phú cho nền văn hóa dân tộc của ta, còn có tác động xóa bỏ những mặc cảm, thành kiến trong tâm tư hàng triệu người. Văn hóa có khoan hòa thì mới đảm nhiệm được “vai trò” quy tụ mọi tổ chức, mọi cá nhân, mọi nhân tài đất nước kể cả những đồng bào đang sống ở nước ngoài để thực hiện mục tiêu cao cả: “dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh”. Trong cộng đồng người Việt chúng ta hiện nay, không có tinh thần khoan hòa với nhau, làm sao xóa bỏ được những hận thù?”

(2)

Đúng là **ĐẠO ĐỨC GIẢ !!!**

Chúng ta thử đi vào một cách chi tiết hơn phần trình bày nêu trên.
HNH viết:

“Những năm gần đây , văn hóa của ta đã khoan hòa tiếp nhận những thành tựu của Thơ mới, Tự lực văn đoàn, nhiều tác phẩm hay của thế

giới (thời gian trước bị xem là cấm kỵ). Nên xem đây là những dấu hiệu phát triển của nền văn hóa của ta”.

Về điều trên, Miền Bắc VN đã đi sau Miền Nam VN khoảng nửa thế kỷ, thì có gì đáng hãnh diện đâu mà HNH “khoe mẽ” ???!!!

Còn về đoạn văn sau đây: “Trong quá trình phát triển xã hội không sao tránh khỏi những xung đột, mâu thuẫn trong các lĩnh vực chính trị, kinh tế, xã hội – văn hóa với tinh thần khoan hòa là một sức mạnh to lớn góp phần vào sự củng cố thống nhất quốc gia và đoàn kết dân tộc.

Để xây dựng kinh tế, cần động viên tiềm lực (vốn và kỹ thuật), phát huy tinh thần “kinh bang tế thế” của mọi tầng lớp và của mỗi người trong xã hội ta. Trong hai cuộc kháng chiến trước đây, chính sách đại đoàn kết toàn dân là nhân tố quyết định bảo đảm sự thành công”

Về cái gọi là “chính sách đại đoàn kết toàn dân” mà HNH cho “là nhân tố quyết định bảo đảm sự thành công, chúng ta thử xem điều trên trong thực tế xảy ra như thế nào ?

Nhằm hô hào cái gọi là “chính sách đại đoàn kết toàn dân”, HCM và đảng CSVN thường kêu gọi “liên minh” thực ra chỉ là CHIÊU BÀI vì trong thực chất bọn họ “thi hành theo kế sách của Quốc tế Cộng sản, xâm nhập vào các Tổ chức chống thực dân Pháp, nhưng không chấp nhận Chủ nghĩa Cộng sản.

Vì mục đích chống Pháp giành độc lập, các nhà Cách mạng Việt Nam thiếu cảnh giác và với chủ trương bất kỳ ai, bất kỳ Tổ chức nào chống Pháp đều là bạn, sẵn sàng hợp tác.

Chính vì quan niệm rộng rãi như vậy nên Hồ Chí Minh đã lợi dụng kẽ hở đó, tung cán bộ Cộng sản vào các Tổ chức nhằm phá hoại, gây hiểu lầm, chia rẽ... thậm chí đi đến chống đối lẫn nhau vì một vài bất đồng ý kiến. Cộng sản liền lợi dụng sự bất hòa, lôi kéo một số cán bộ nhẹ dạ, dễ tin gia nhập vào đường lối của Cộng sản. Một số khác ý thức được hiểm họa của Cộng sản nên chống đối thì bị cán bộ Cộng sản vu cáo, dựng chuyện, bôi xấu đủ điều. Từ từ các Tổ chức đi đến tan rã mà còn thù oán nhau...”(3)

Ngoài ra, chúng ta biết là CSVN chỉ kêu gọi *liên minh* khi ở thế yếu, do đó với CSVN, liên minh là một chiến thuật, một mảnh khóc có tính cách giai đoạn. CS còn lợi dụng liên minh để gây chia rẽ nội bộ của mỗi “đối tác” hoặc giữa các “đối tác” (không phải CS) với nhau nhằm thủ lợi trong khi chờ thời cơ thuận tiện để cướp vai trò lãnh đạo tổ chức hoặc chính quyền. ***Chính nhờ áp dụng các thủ đoạn Bá Đạo đó mà đảng CSVN đã cướp được công Kháng Chiến chống Pháp của toàn dân VN.***

HCM còn tìm cách triệt hạ ngay cả những người trong đảng CS mà có thể cạnh tranh vị thế lãnh đạo của mình, như đã nhờ tay người Pháp thanh toán nhóm lãnh đạo CS ở trong Nam, trong đó có các nhân vật đã từng du học Liên Xô như Phan Đăng Lưu, Nguyễn Thị Minh Khai, Hà Huy Tập.....(4)

Đó chính là cách thức thực hiện cái gọi là chính sách **đoàn kết, đoàn kết, đại đoàn kết kiểu HCM** đối với các “đồng chí” của họ Hồ trong đảng CSVN.

Còn đối với các đoàn thể VN khác thì chính sách **đoàn kết, đoàn kết, đại đoàn kết kiểu HCM** còn **TỆ HẠI** hơn nữa:

“Nhà lãnh đạo cách mạng Việt Nam uy tín nhất ở Trung Hoa thời bấy giờ là Phan Bội Châu. Để giành lấy tổ chức của Phan Bội Châu, một trong những việc làm đầu tiên của Lý Thụy (HCM) ở Quảng Châu là bán tin tức cho Pháp bắt Phan Bội Châu khi Cụ Phan đi từ Hàng Châu đến Thượng Hải ngày 1-7-1925.

Chẳng những chỉ một mình Phan Bội Châu, mà những cán bộ cách mạng nào không về phe Lý Thụy, đều bị Lý Thụy bán tin cho Pháp bắt trên đường từ Trung Hoa trở về Việt Nam hoạt động. Từ đó, những người hoạt động cách mạng ở Trung Hoa thiếu người lãnh đạo, dần dần ngã theo nhóm CS của Lý Thụy.

Trong cuộc tổng khởi nghĩa của Việt Nam Quốc Dân Đảng năm 1930, các đảng viên CS áp dụng đúng sách vở của Lý Thụy, rải truyền đơn tại Hà Nội tố cáo Quốc Dân Đảng sẽ tấn công Bắc Kỳ để Pháp đề phòng và lùng bắt các đảng viên QĐĐ”(5)

Tóm lại, phần trên trình bày THỰC CHẤT của cái gọi là” chính sách đại đoàn kết toàn dân” mà Hoàng Ngọc Hiến cho “ là nhân tố

quyết định bảo đảm sự thành công kèm với những Thủ Đoạn tẻ hại, bỉ ổi, đê hèn nhất mà chỉ có những kẻ “lòng lang dạ thú” như HCM và đảng CSVN mới nhẫn tâm thi hành đối với các đồng chí và đồng minh của mình !!!

HNH viết tiếp:

“Trong sự nghiệp dựng nước hiện nay, “sức mạnh đoàn kết toàn dân lại càng cần phải phát huy hơn bao giờ hết”. Một đặc điểm của lịch sử đương đại nước ta là đấu tranh vũ trang kéo dài nhiều thập kỷ, trong đó sự phân chiến tuyến tất yếu và tàn nhẫn đến mức tàn khốc không tránh khỏi để lại những vết hằn và mặc cảm trong tâm lý nhiều tầng lớp nhân dân... cũng phải tính đến những mặc cảm mà những sai lầm tả khuynh trong đấu tranh giai cấp và cải cách xã hội để lại trong tâm tư thâm kín của không ít người sống trong chế độ ta”

Đọc những gì HNH viết ở đây khiến chúng tôi liên tưởng đến những giọt nước mắt “cá sấu” mà HCM đã nhỏ ra sau vụ Cải Cách Ruộng Đất mà trường hợp điển hình nhất liên quan đến vụ xử bắn bà Nguyễn Thị Năm tức Cát Hanh Long, người phụ nữ (cùng gia đình) đã góp công, góp của nhiều nhất cho HCM và đảng CSVN từ thuở đầu tiên.

Cái điều ở đây khiến cho một người có một lương tri bình thường, lành mạnh phải Ghê Tởm đến Lơm Giông là tấn tuồng Phản Phức, Bỉ Ổi, Dối Trá, Đạo Đức Giả đã đạt tới trình độ “thượng thừa” khó có ai có thể vượt qua được, của một lũ ngợm “vô ơn bạc nghĩa” là HCM và đảng CSVN. Mà “bạc thầy”, “đỉnh cao” của “nghệ thuật” ĐẠO ĐỨC GIẢ “đệ nhất vô địch vô lâm” trong lãnh vực này, không ai khác hơn là Hồ Chí Minh, thủ lĩnh của đảng CSVN, một “Nhạc Bất Quần của làng Chính Trị VN”.

Ngoài ra, phát giác gần đây của giới Truyền Thông rằng bút hiệu C.B. là của Hồ Chí Minh càng xác nhận thêm những điều vừa đề cập ở trên. Than Ôi ! đúng là những giọt nước mắt “cá sấu” của kẻ đã từng long trọng tuyên bố trước Bộ Chính Trị CSVN: “Tôi đồng ý người có tội thì phải xử thôi, nhưng tôi cho là không phải đạo nếu phát súng đầu tiên lại nổ vào người đàn bà, mà người ấy lại cũng

giúp đỡ cho cách mạng. Người Pháp nói không nên đánh đàn bà, dù chỉ đánh bằng một cành hoa” ?! (6)

Và oái ăm thay cũng chính kẻ ấy(HCM), kẻ có lời tuyên bố như trên, đã một cách hèn nhát, lén lút dấu tên, dấu bút hiệu đã VU CÁO một cách hàm hồ “vô tội vạ” với những cáo buộc láo khoét cay độc nhất, ân nhân của mình và đảng CSVN (tức bà Nguyễn Thị Năm Cát Hanh Long), với bài viết “Địa Chủ Ác Ghê” mở đầu bằng những lời lẽ của một kẻ “tán tận lương tâm” như sau;

“Thánh hiền dạy rằng: “Vi phú bất nhân”. Ai cũng biết rằng địa chủ thì ác: như bóc lột nhân dân, tô cao lãi nặng, chây lười thuế khoá – thế thôi. Nào ngờ có bọn địa chủ giết người không nháy mắt. Đây là một thí dụ:

Mụ địa chủ Cát-hanh-Long cùng hai đứa con và mấy tên lâu la đã.....” (7)

Chưa hết, những tay đàn em họ Hồ như Võ Nguyên Giáp Trường Chinh, Lê Đức Thọ, Hoàng Quốc Việtnhững kẻ đã “ăn dằm ở dề”, đã từng qua lại được chở che ở ngôi biệt thự bề thế ở ven hồ Thiên Quang của bà Nguyễn Thị Năm, sau này hoặc không dám làm gì hết hậu sửa sai cái lỗi làm tày trời của HCM và đảng CSVN vừa đề cập ở trên, hoặc làm một cách “qua loa” nửa vời cho qua chuyện vậy thôi !

Đúng là một lũ “lòng lang dạ thú”, “vô ơn bạc nghĩa” !!!

HNH viết tiếp:

“Trong tình hình như vậy, văn hóa mà bản chất là sự bao dung có một vai trò hết sức to lớn trong việc củng cố khối đoàn kết toàn dân, rộng hơn nữa, của toàn thể cộng đồng người Việt, bao gồm cả hàng triệu Việt kiều đương sống ở hải ngoại...”

Và:

“Một sự đánh giá công bằng hơn những thành tựu của văn hóa miền Nam thời kỳ trước đây (trước 1975), một sự quan tâm chân tình hơn, đầy đủ hơn tới những thành tựu văn hóa ở mọi lĩnh vực của những

người Việt ở hải ngoại chẳng những làm phong phú cho nền văn hóa dân tộc của ta, còn có tác động xóa bỏ những mặc cảm, thành kiến trong tâm tư hàng triệu người.....”

Hai câu hỏi có thể được đặt ra ở đây là

1) Hoàng Ngọc Hiến lấy tư cách gì mà dùng giọng “*kẻ cả*” đề cập đến cái gọi là “một sự đánh giá công bằng hơn những thành tựu của văn hóa miền Nam thời kỳ trước đây (trước 1975)”, “một sự quan tâm chân tình hơn, đầy đủ hơn tới những thành tựu văn hóa ở mọi lĩnh vực của những người Việt ở hải ngoại.....” và

2) Phải chăng Hoàng Ngọc Hiến có ý đồ áp đặt trở lại cái gọi là chính sách đoàn kết, đoàn kết, đại đoàn kết **GIẢ TRÁ** của HCM và bè lũ “trên đầu trên cổ” của người dân ở Miền Nam VN cũng như tại các Cộng Đồng Việt Nam Tự Do Hải Ngoại ?

Để trả lời câu hỏi thứ nhất, Hoàng Ngọc Hiến như là một Cán Bộ Văn Hóa CSVN không thể thẩm định, đánh giá những thành tựu văn hóa ở Miền Nam thời kỳ trước 1975 cũng như sau này tại Hải Ngoại, ***vì HNH hoàn toàn thiếu tư cách lẫn khả năng để làm công việc này !***

Thật vậy, nhờ có **TỰ DO** trong suốt 21 năm từ 1954 đến 1975, Miền Nam VN có được những Nhà **VĂN HÓA** đúng nghĩa, chứ không phải những thứ **VĂN NÔ** chuyên môn “*bợ dít lãnh tụ*” như Miền Bắc VN trong giai đoạn nêu trên, nhất là sau vụ “Nhân Văn Giai Phẩm” ; cũng như nhờ có **TỰ DO** Miền Nam có được những Sáng Tác thực sự giá trị, chứ không phải các loại bài viết, sách vở có tính cách Bôi Bức, “Cưỡng Cầu” mà về nội dung phải tuân theo đơn đặt hàng của đảng CSVN còn về hình thức thì chứa đầy những khẩu hiệu tuyên truyền rỗng tuếch láo khoét như tại Miền Bắc VN.

Ngoài ra, bầu khí **TỰ DO** đầy Sáng Tạo đó của Miền Nam VN được tiếp tục sau 1975 với các Cộng Đồng Việt Nam Tự Do Hải Ngoại.

Về câu hỏi thứ hai, không có gì sòng sượng, tro trên, bằng những Cái Cớ mà một số trí thức *cò mồi* hải ngoại theo đuôi CSVN, đưa ra đồng thời viện dẫn đủ thứ lý do tùy phụ hoặc không chính đáng nhằm biện minh những điều không thể biện minh được.

Chẳng hạn sự kiện những tay **Công Bộc** thuộc thành phần *ưu đãi* của chế độ CSVN như Hoàng Ngọc Hiến, Nguyễn Huệ Chi với sự trợ giúp và đồng lõa của các tay **Phán Chiến** như Kevin Bowen, Nguyễn Bá Chung (nổi tiếng với bài thơ “*Di Tản*” bôi nhọ những người VN ra đi lánh nạn CSVN) được William Joiner Center (WJC) thuộc trường đại học Massachusetts Boston “**thuê bao**” để viết bài cho chủ đề mà Trung Tâm WJC đề xướng có tên là Reconstructing Identity and Place in the Vietnamese Diaspora được dịch là “*Tái Xây Dựng Diện Mạo và Quê Hương Người Việt Ở Nước Ngoài.*”(8)

Điều **trái khoáy** ở đây là trung tâm WJC đi thuê hai tay Cán Bộ Văn Hóa **Gộc** của CSVN là Hoàng Ngọc Hiến và Nguyễn Huệ Chi nhằm viết lại Căn Cước (Identity) cho người Tỵ Nạn CSVN, tức thuê tay chân, thuộc hạ của **ĐAO PHỦ THỦ** là đảng CSVN để viết về **NẠN NHÂN** của bọn chúng là người Tỵ Nạn CSVN.

Thế thì làm sao mà đạt sự Trung Thực được ?! Vậy nên chỉ còn là **XUYÊN TẠC** và **BÔI NHỌ** mà thôi !!!

Trên đây là **Bằng Chứng** HIỀN NHIÊN không thể chối cãi được về Âm Mưu của Hoàng Ngọc Hiến cùng đồng bọn, theo chân thủ lĩnh CSVN, một lần nữa, tìm cách **ÁP ĐẶT** cái gọi là chính sách đoàn kết, đoàn kết, đại đoàn kết **GIẢ TRÁ** của HCM và bè lũ “trên đầu trên cổ” của Cộng Đồng VN Tự Do Hải Ngoại trong thời gian vừa qua!!!

Để kết luận, phân trình bày trên đây cho thấy **THỰC CHẤT** của cái gọi là “*Hòa Giải Hòa Hợp*” giữa đảng CSVN và đám Dân Chủ Phản Tỉnh **CUỘI** với những Cạm Bẫy với đầy nét vẽ vờ, hoa mỹ, mà bọn họ cùng nhau âm mưu giăng ra nhằm **ĐÁNH LỬA** Đồng Bào VN trong và ngoài nước.

Bọn họ rất **Giống Nhau** ở cái tính GIAN DỐI, ĐIỀU NGOA, **ĐẠO ĐỨC GIẢ** không ai vượt qua nổi ! Cứ có dịp là “*phun*” ra một tràng từ ngữ với **dáng vẻ** ĐẠO ĐỨC. Thật vậy, họ mà mở miệng ra thì một điều là “Đoàn Kết”, hai điều là “Trí Tuệ”, ba điều là “Nhân Cách”, bốn điều là “Lương Thiện”Nhưng khi quan sát kỹ Hành Vi của bọn họ thì toàn là những *thủ thuật thâm độc* nhằm kích

động hầu gây Chia Rẽ người Dân với nhau, những *âm mưu mờ ám* thường thấy ở những kẻ Dối Trá, Bất Lương, Vô Tu Cách.....mà mục đích là **LUỜNG GẠT** những người dân Lương Thiện nhẹ dạ cả tin vào những lời “*đường mật*” của bọn họ.

Đúng là Ngưu Tầm Ngưu, Mã tầm Mã !!!

Lê Việt Thường

CHÚ THÍCH

(1)http://www.ethongluan.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1568%3Achan-dung-mot-con-nguoi&Itemid=27

(2)Hoàng Ngọc Hiến, “Luận Bàn Minh Triết & Minh Triết VIỆT”, NXB Tri Thức, Hà Nội, VN, 2011, tr. 91-92

(3)Nguyễn Thuyên, “Việt Nam Điêu Tàn-Bất Hạnh”, Chuông Sài Gòn, Úc, 2008, tr.93-94

(4)Trần Gia Phụng, “Huyền Thoại Hồ Chí Minh”, Ngũ Hành Sơn, Toronto, Canada, tr.24-25

(5)Idem, tr. 24

(6) <http://minhtrietviet.net/dia-chu-ac-ghe-2/>

(7) Idem

(8) <http://minhtrietviet.net/tai-lieu-ve-hoat-dong-cua-can-bo-van-hoa-vc-tai-hai-ngoai/>